

The Holy See

KATECHEZA OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA

AUDIENCJA GENERALNA

16 październik 2013 r.

Video

Jak rzeka, która płynie przez historię

Drodzy Bracia i Siostry, dzień dobry!

Kiedy odmawiamy *Credo*, mówimy: «Wierzę w Kościół, jeden, święty, powszechny i apostołski». Nie wiem, czy zastanawialiście się kiedyś nad znaczeniem wyrażenia: «Kościół jest apostołski». Być może zdarzyło się, że przyjeżdżając do Rzymu, myśleliście o ważności apostołów Piotra i Pawła, którzy tutaj oddali swoje życie, głosząc Ewangelię i dając jej świadectwo.

Lecz chodzi o coś więcej. Wyznanie, że Kościół jest apostołski, znaczy, że podkreślamy jego zasadniczą więź z apostołami, z tą małą grupą dwunastu mężczyzn, których pewnego dnia Jezus przywołał do siebie, wołając każdego po imieniu, by z Nim przebywali i by posyłać ich na głoszenie nauki (por. Mk 3, 13-19). «Apostoł» jest bowiem greckim słowem, które znaczy «posłany», «wysłannik». Apostoł jest osobą posłaną, jest wysłany, by coś zrobić, i apostołowie zostali wybrani, powołani i posłani przez Jezusa, by kontynuowali Jego dzieło, a więc modlili się — jest to pierwsze zadanie apostoła — a po drugie, głosili Ewangelię. Jest to ważne, bo kiedy myślimy o apostołach, moglibyśmy sądzić, że poszli tylko głosić Ewangelię, dokonywać wielu dzieł. Lecz w pierwszym okresie Kościoła powstał problem, bo apostołowie musieli robić bardzo wiele rzeczy, i dlatego ustanowili diakonów, by sami mieli więcej czasu na modlitwę i na głoszenie Słowa Bożego. Kiedy myślimy o następcach apostołów, o biskupach, również o Papieżu, bo i on jest biskupem, musimy przede wszystkim zadać sobie pytanie, czy ten następca apostołów przede wszystkim się modli, a potem czy głosi Ewangelię: to oznacza być apostołem, i dlatego Kościół

jest apostołski. My wszyscy, jeśli chcemy być apostołami, tak jak to zaraz wyjaśnię, musimy zadać sobie pytanie: czy modłę się o zbawienie świata? Czy głoszę Ewangelię? To jest Kościół apostołski! To jest nasza konstytutywna więź z apostołami.

Wychodząc właśnie od tego, chciałbym uwydatnić w paru słowach trzy znaczenia przymiotnika «apostołski» w odniesieniu do Kościoła.

1. Kościół jest apostołski, ponieważ zbudowany jest na przepowiadaniu i modlitwie apostołów, na władzy, którą dał im sam Chrystus. Św. Paweł pisze do chrześcijan z Efezu: «Jesteście współobywatelami świętych i domownikami Boga — zbudowani na fundamencie apostołów i proroków, gdzie głowicą węgła jest sam Chrystus Jezus» (2, 19-20); porównuje zatem chrześcijan do żywych kamieni, tworzących budowlę, którą jest Kościół, a ta budowla oparta jest na apostołach, jako filarach, zaś kamieniem wspierającym wszystko jest sam Jezus. Bez Jezusa nie może istnieć Kościół! Jezus jest właśnie podstawą Kościoła, fundamentem! Apostołowie żyli z Jezusem, słuchali Jego słów, dzielili z Nim życie, a przede wszystkim byli świadkami Jego śmierci i zmartwychwstania. Nasza wiara, Kościół, którego pragnął Chrystus, nie jest zbudowany na idei, nie jest zbudowany na filozofii, jest zbudowany na samym Chrystusie. Kościół jest jak roślina, która rozrosła się na przestrzeni wieków, rozwinęła, wydała owoce, a jej korzenie tkwią głęboko w Nim, i fundamentalne doświadczenie Chrystusa, jakie było udziałem apostołów, wybranych i posłanych przez Jezusa, dociera aż do nas. Od tej małej roślinki do dziś: w ten sposób Kościół istnieje na całym świecie.

2. Zadajmy sobie jednak pytanie: w jaki sposób możemy być związani z tym świadectwem, jak może docierać aż do nas to, co przeżyli apostołowie z Jezusem, to, co od Niego usłyszeli? Oto drugie znaczenie słowa «apostołskość». *Katechizm Kościoła Katolickiego* twierdzi, że Kościół jest apostołski, ponieważ «zachowuje i przekazuje, z pomocą Ducha Świętego, który w nim mieszka, nauczanie, dobry depozyt i zdrowe zasady usłyszane od Apostołów» (n. 857). Kościół przechowuje na przestrzeni wieków ten cenny skarb, którym jest Pismo Święte, nauka, sakramenty, posługa pasterzy, toteż możemy być wierni Chrystusowi i mieć udział w Jego życiu. To jest jak rzeka, która płynie przez historię, rozprzestrzenia się, nawadnia, ale woda, która płynie, jest zawsze ta sama, która wypływa ze źródła, a źródłem jest sam Chrystus: On jest Zmartwychwstałym, On jest Żyjącym, i Jego słowa nie przemijają, ponieważ On nie przemija, On jest żywy, On dzisiaj jest wśród nas tutaj, On nas słyszy, a my rozmawiamy z Nim i On nas słucha, jest w naszym sercu. Jezus jest z nami, dzisiaj! Na tym polega piękno Kościoła: na obecności Jezusa Chrystusa wśród nas. Czy kiedykolwiek myślimy o tym, jak ważny jest ten dar, który nam uczynił Chrystus, dar Kościoła, gdzie możemy Go spotykać? Czy myślimy kiedykolwiek, że to właśnie Kościół rozwijając się przez te wszystkie wieki — mimo trudności, problemów, słabości, naszych grzechów — przekazuje nam autentyczne przesłanie Chrystusa? Daje nam pewność, że to, w co wierzymy, jest rzeczywiście tym, co Chrystus nam przekazał?

3. Ostatnia myśl: Kościół jest apostołski, ponieważ jest posłany, by niósł Ewangelię całemu światu.

Prowadzi dalej przez dzieje tę samą misję, którą Jezus powierzył apostołom: «Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata» (Mt 28, 19-20). To właśnie Jezus kazał nam robić! Kładę nacisk na ten aspekt misyjny, ponieważ Chrystus zachęca nas wszystkich, byśmy «szli» na spotkanie do innych, posyła nas, prosi, byśmy wyruszali w drogę, by nieść radość Ewangelii! Jeszcze raz zadajmy sobie pytanie: czy jesteśmy misjonarzami poprzez nasze słowa, a przede wszystkim poprzez nasze życie chrześcijańskie, nasze świadectwo? Czy też jesteśmy chrześcijanami zamkniętymi w swoim sercu i w swoich kościołach, chrześcijanami z zakrystii? Chrześcijanami tylko w słowach, którzy żyją jednak jak poganie? Powinniśmy zadawać sobie te pytania, które nie są wyrzutem. Ja też pytam o to siebie: w jaki sposób jestem chrześcijaninem, czy naprawdę przez świadectwo?

Kościół jest zakorzeniony w nauczaniu apostołów, autentycznych świadków Chrystusa, lecz patrzy w przyszłość, ma niezłomną świadomość, że został posłany — posłany przez Jezusa — że jest misyjny, kiedy niesie imię Jezusa przez modlitwę, głoszenie i świadectwo. Kościół, który zamyka się w sobie i w przeszłości, Kościół, który patrzy tylko na małe zasady dotyczące zwyczajów, zachowań, jest Kościołem zdradzającym swoją tożsamość; Kościół zamknięty zdradza swoją tożsamość! Więc odkryjmy dziś na nowo całe piękno i odpowiedzialność, które wiążą się z byciem Kościołem apostoelskim! I pamiętajcie: Kościół jest apostoelski, ponieważ modlimy się — to pierwsze zadanie — i dlatego że głosimy Ewangelię naszym życiem i naszymi słowami.

Do Polaków:

Pozdrawiam polskich pielgrzymów. Dziś w Katowicach ma miejsce ważne wydarzenie kulturalno-religijne: misterium o życiu i duchowości św. Franciszka, z udziałem setek aktorów i tysięcy widzów. Jego organizatorom i uczestnikom życzę, aby to artystyczne spotkanie z Biedaczną z Asyżu budziło w sercach wszystkich miłość do Boga Stwórcy, szacunek dla stworzenia i czynne miłosierdzie dla tych, którzy potrzebują duchowej i materialnej pomocy.

Wszystkich was tu obecnych i waszych najbliższych zawierzam wstawiennictwu bł. Jana Pawła II, w trzydziestą piątą rocznicę wyboru na Stolicę Piotrową, i z serca wam błogosławię. Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!